

хлѣбъ, космы, кожи, и всѣко дрѹго таikkѹи
нѣшо, но не смѣла же лѣчото и дрѹги таik-
вѹи тѣгки нѣша, ами ги нѣважда каквѹто
ги гѣлта. Тѣи са мнѹго по Яфрїка и по
бл҃жната нѣй Ясийска страна, зашо татакъ
хората иматъ цѣли стада таikвѹи птычета.
На гарбатъ ператъ имѣ са чёрни, а по ду-
пашката вѣли: на вѣтхото времѧ мажетъ си
кічаха сасъ тѣхъ главытъ, кога ѿтхѹдаха
на брање (мѣнка), а сега женитъ ги носатъ
по шеопкитъ си. Кога ги ловатъ нѣз пеѡвѡ
ги гонатъ полегка додѣ ѿтмалѣатъ и дуѓлад-
нѣатъ, ачи тогаји са притичатъ сасъ кониѣ
та ги пристигатъ, и ги дубиватъ съ дреба,
заради да не са дукарававатъ вѣлытъ и кра-
снытъ тѣхни пера. Кајатъ чи това птыче
край главата си въ дребакатъ, и мѹ са
стрѹва чи тай ще са дуќрай.

Камилскитъ птычета споѓатъ тѣгки
и голѣми, шото тѣхъ хората ѿсребрајатъ
и ги дупотреблѧватъ за чаши. Потоплытъ
мѣста тѣгатѣ са нѣматватъ сами ѿ топли-
ната солнечна, а пилетата току като са нѣ-
лѹпа-